

عنوان مقاله:

نوع شناسی روشنفکری ایرانی بر اساس فهم های متفاوت از مقوله عقل مدرن

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 10، شماره 36 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

معصومه دستمرد - گروه علوم سیاسی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران.

ادریس بهشتی نیا - -

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر بر آن است با بررسی دیدگاهها و آثار روشنفکران معاصر به چگونگی بازنمایی و بازتولید عناصر مدرنیته غرب از جمله عقل خودبنیاد در نزد آنان بپردازیم. از این رو دست به گونه شناسی زدیم که به بهترین نحو بتواند به سوال پژوهش مبنی بر اینکه چه نسبتی میان فهم روشنفکران ایرانی از عنصر عقل مدرن و تلقی که آنها از نسبت میان سنت و مدرنیته داشته اند؛ پاسخ دهد. به نظر می رسد تلقی روشنفکران ایرانی از دنیای مدرن و نسبت سنتهای ایرانی با این دنیا، تحت تاثیر فهم و تعریفی که از عقل مدرن داشته اند را می توان در سه گونه متفاوت دسته بندی نمود: بخشی از روشنفکران که تلقی ابرزاری از عقل مدرن دارند به نوعی پذیرش مطلق و تمجید دنیای مدرن و نفی سنت روی می آورند مانند ملکم خان، بخشی از روشنفکران که تلقی و فهمی دیالکتیکی از عقل مدرن دارند به امکان جمع بین سنت و مدرنیسم و دیالکتیک سنت و مدرنیته روی می آورند. مانند بشیریه و دسته سوم که فهمی پست مدرن از عقل دارند به نفی تلویحی مدرنیسم می پردازند و تا حدودی به سنت گراها شبیه می شوند مانند مجتهد شبستری. روش تحقیقی در این پژوهش توصیفی-تحلیلی است که

کلمات کلیدی:

سنت، مدرنیته، عقل مدرن، روشنفکران ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1503793>

